

ضرورت تمرکز بر بافت تاریخی شهرها

گفت‌وگو با اسکندر مختاری*

گسترده شدن دامنه مفهوم بازآفرینی شهری اتفاق جدیدی است. باید زمان بگذرد و منتظر کارنامه بازآفرینی شهری باشیم تا ببینیم آیا پاسخ نیازهای شهرهای ما را می‌دهد. در گذشته مباحث بهسازی و سامان‌دهی و باززنده‌سازی و احیا مطرح می‌شد و امروز بحث بازآفرینی شهری در حال جایگزین شدن است. نباید این نکته را هم از نظر دور داشت که ما نمی‌توانیم فارغ از برنامه‌های توسعه شهری به موضوع بازآفرینی نگاه کنیم. سوآلی که برای من مطرح است این است که آیا مفهوم بازآفرینی شهری نسبت به برنامه‌های توسعه شهری موضعی انفعالی دارد. بازآفرینی شهری از نظر من امری است ماکول به موضوع کیفیت‌طلبی. در مسئله کیفیت، بحث نیازهای انسان و جوامع انسانی مطرح است. چون از شهرها و فضاهای شهری مان در وضع موجود

رضایت نداریم، سراغ این می‌رویم که کیفیت آن‌ها را تغییر بدهیم. این تغییر کیفیت در قالب واژگانی مثل بهسازی، نوسازی، بازسازی، باززنده‌سازی و اخیراً هم بازآفرینی مطرح می‌شود. در مسیر مطالبه کیفیت، به سراغ مفاهیم و روش‌های

به نظر می‌رسد آنچه دارد در عمل اتفاق می‌افتد، گسترده‌تر از مفاهیمی است که از واژه بازآفرینی انتظار داشتیم.

در دهه‌های اخیر، رویکردهای مختلفی در پاسخ به مشکلات معاصر شهرهای ما مطرح شده است. رویکردی که در حال حاضر مطرح می‌شود بازآفرینی شهری است. نگاه شما به بازآفرینی شهری چیست؟

به اعتقاد من، هیچ ایرادی ندارد که هزارچندگاهی در موضوع کیفیت بخشیدن به شهرها سراغ مفاهیم جدید برویم و بخواهیم با این مفاهیم جدید در شهر و فضاهای شهری تأثیرگذار باشیم. اما تصور می‌کنم طرح مفهوم بازآفرینی که چندی است به آن پرداخته می‌شود، هنوز در مراحل اول است. به نظر می‌رسد آنچه دارد در عمل اتفاق می‌افتد، گسترده‌تر از مفاهیمی است که از

واژه بازآفرینی انتظار داشتیم. آنچه در گذشته از بازآفرینی انتظار می‌رفت بیشتر محدود به فضاهای شهری در محیط‌های تاریخی بود، ولی امروز هم در بافت‌های تاریخی و هم در سایر بافت‌های شهری بحث کیفیت‌بخشی مطرح است. این

* عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، عضو شورای سیاست‌گذاری شرکت بازآفرینی شهری ایران